

LISTEK.

Stritarjevi zbrani spisi lepo napredujejo. Doslej je izšlo 6 snopičev, ki obsejajo pesmi, kolikor jih je Stritar zložil približno do leta 1878. Pesnik je pesmi svoje zlasti iz mlajše dóbe nekoliko preuredil ter jim dal tako v vsakem oziru lepšo in dovršenejšo obliko. Dozdani snopiči pa jasno kažejo po svoji vsebini, kakor po lepi zunanji obliki, da bodo Stritarjevi zbrani spisi knjiga, s katero se bode národ slovenski smel ponášati. Vse prijatelje leposlovja slovenskega pozivljemo znova na obilo naročbo Stritarjevih zbranih spisov.

Viktor Dolenc †. Primorske Slovence in ž njimi vred ves národ slovenski je zadela huda nesreča. Umril je po kratki, a težki bolezni za osepnicami šele v 45. letu dóbe svoje v Trstu dné 20. julija 1887. ob 1/2 2. uri zjutraj vrli domoljub in pisatelj, gospod *Viktor Dolenc*, urednik »Edinosti«, lastnik tiskarne, predsednik delavskega podpornega društva, starosta »Sokola«, prvomestnik načelníštva tržaške podružnice Sv. Cirila in Metoda, podpredsednik političnega društva »Edinost« itd. itd.

Porojen na Razdrtem leta 1841. iz znane Dolenčeve rodbine, dovršil je pokojni Dolenc nižjo realko v Gorici ter se pozneje odločil za trgovski stan. A dr. Karol Lavrič, ki je v Gorici spoznal izredno nadarjenost mladega moža, vplival je toliko nánj, da je najprej v Gorici, kjer je več let uredoval »Sočo«, in pozneje v Trstu, kamor se je preselil pred desetimi leti, vse svoje moči posvetil političnemu delovanju, kateremu se je udal z dušo in srcem. Živahen in odločen, priden in nadarjen je mladi publicist najprej s temeljitimi študijami v národno-gospodarskih in političnih strokah pridobil si prilično mnogo znanja ter je tako s čudovito vstrajnostjo nadomestil, česar mu ni dala nedostatna šolska omika; potem se je s svetim domovinskim ognjem lotil javnega delovanja, pri katerem si je v vsakem oziru zaslužil imé prvobornitelja slovenskega. Bil je zadnja leta v Trstu *duša* vsega národnega življenja in ž njim, katerega je smrt pobrala v najboljših moških letih, izgubili so tržaški Slovenci glavo in voditelja svojega, kateremu ne vemo namestnika; kajti kje bi našli moža, ki bi bil tako delaven, tako zgovoren, tako vstrajen, tako požrtvovalen, tako spreten, tako odločen, živahen in nadarjen, kakor je bil pokojni Dolenc! In z vsemi temi lepimi svojstvi je združeval jako plemenito srcé in politikom nenavadno dobrodušnost. Blagi Viktor, slava tvojemu spominu! Z Bogom, zlata duša!

Matej Brencè †. Dné 18. t. m. je pri Sv. Gregorji nad Sódražico umrl v 31. letu dóbe svoje mladi slovenski pisatelj gospod *M. Brencè*. — Pokojni je bil dné 19. septembra l. 1856. porojen v Hrašah pri Lescah, zvršil je gimnazijo l. 1878. v Ljubljani in pozneje pravoslovje na Dunaji. Bil je nadarjen mož in spisal je več krajših novel v Stritarjevem »Zvonu« in »Kresu«; bil je tudi sotrudnik našemu listu, »Slovenskemu Narodu«, »Slovincu« in nekoliko časa urednik »Ljubljanskemu Listu«. Zlasti v »Narodu« je prejšnja leta priobčil več krajših spisov pod imenom »Nivalis«. Zadnje čase je bil uradnik pri trgovski zbornici ljubljanski, a bolezen ga je prisilila, da je odšel k bratu svojemu, župniku svetogregorškemu, kjer mu je sušica končala mlado življenje. Bodi mu lahka zemlja in blag spomin v Slovencih.

Dva národna praznika bode v spomin dveh velezaslužnih mož slavil národ slovenski meseca avgusta. Dné 14. t. m. odkrije se namreč v Idriji na župni cerkvi Sv. Barbare plošča v spomin pokojnemu knezoškofu ljubljanskemu Antonu Alojziju Wolfu, ki je mladini naši ustanovil »Collegium Aloysianum«, izdal novi prevod svetega pisma ter založil zaklad za véliki slovar slovenski; a dné 21. avgusta bode gospod profesor